

[Undervisningsministeren.]

Klasser og Stænder at have fødte Medlemmer. Det er vi ellers overalt kommet bort fra, og det kunde jeg heller ikke gaa med til her.

Den Skoledirektion, som de to Medlemmer foreslaar, giver kun det folkevalgte Element et Mindretal i Amtsskolekolektionen. Den sætter en Lærer ind, men hvilken Betydning faar han? Man gaar ganske udenom Ønsket om Amtsskolekonsulenter, som jeg har lagt megen Vægt paa. Man kunde sige sig selv, at det var ikke noget rimeligt Forhandlingstilbud overfor mig, overfor hele den Opfattelse, som jeg og de Partier, der i denne Sag har sluttet sig omkring mit Forslag, repræsenterer. Man vil indføre Skolenævn i København, men rigtignok paa en meget ejendommelig Maade. Det undrer mig i øvrigt noget, at det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen) ikke vidste Besked med sit eget Forslag. Det ærede Medlem sagde, at disse Skolenævn i København for de enkelte Skoler skulde vælges af de kommunale Vælgere, men det er jo ikke Tilfældet. Der staar i Mindretallets § 31:

„Ved hver kommunal Skole vælges af Borgerrepræsentationen blandt de indenfor den paagældende Skoles Distrikt boende kommunale Vælgere et Skolenævn paa 5 Medlemmer.“

Det er altsaa noget helt andet end det, det ærede Medlem sagde, og det er noget højt mærkværdigt, at Borgerrepræsentationen blandt Skoledistriktets kommunale Vælgere skal udpege 5 Medlemmer. En meget vanskelig Opgave! Det bliver tilfældigt; hvor kan man kende dem? Nej, Nævnet burde selvfølgelig vælges af Vælgerne selv, som det ærede Medlem meget rigtigt sagde, men som han ikke foreslaar. Der føjes saa til:

„Har den paagældende Skole intet Distrikt, er Borgerrepræsentationen frit stillet ved Valget af Skolenævnets Medlemmer indenfor Kredsen af de kommunale Vælgere her i Staden.“

Borgerrepræsentationen kan altsaa til den enkelte Skoles Nævn vælge kommunale Vælgere boende rundt omkring, i Flæng og Spræng i hele København — en højt mærkværdig Ordning, der slet ikke giver Forældrene den direkte Indflydelse, som jeg tilsigter. Man kunde sige sig selv, at det var noget, jeg ikke kunde betragte som et virkeligt Forhandlingstilbud.

De ærede to Medlemmer af Mindretallet har haft rig Adgang, ogsaa nu til sidst, til at være med. De siger, at jeg har afvist enhver Forhandling. Det er aldeles

forkert. Det er nu vel snart en 14 Dage siden, der kom Bladmeddelelser frem om, at Venstre efter nogle Partimøder nu vilde stille et Forslag, der aabnede Mulighed, jeg tror endogsaa, der stod i nogle Blade: for, at alle Partier kunde komme med; og det havde jeg ogsaa haabet paa. Der blev holdt en Række Udvalgs møder, jeg var tilkaldt til flere Samraad. Men der glimrede de ærede Medlemmer ved deres Fraværelse. Det kan jeg ikke gøre ved. Man maa ikke i en Betænkning offentlig angribe mig, naar Skylden er de ærede Medlemmers egen. Der maatte telegraferes til det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen); saa kom endelig det ærede Medlem til Stede, jeg blev tilkaldt til Samraad, men det ærede Medlem sagde under dette ret langvarige Samraad ikke et Ord. Jeg siger dette for at afvise denne ganske urimelige Beskyldning mod mig og Flertallet for, at vi ikke har villet gaa til nogen Forhandling.

Naar jeg ser paa det Forslag, som er stillet af Mindretallet, forekommer det mig heller ikke at bære Vidnesbyrd om, at Partiet virkelig har lagt Interesse og Omhu ind i Arbejdet. Det er en Forudsætning for, at man for Alvor kan komme med i et Lovgivningsarbejde. Jeg vil nu slet ikke tale om alle de formelle og lovtekniske Mangler, Forslaget lider under. Det er ikke saa let for et Par Medlemmer i et Udvalg, som ikke har Administrationen til Hjælp, at klare alle Skærene, det indrømmer jeg fuldt ud. Jeg skal derfor ikke lægge Vægt paa, at i en af Paragrafferne kalder man Skoledirektionen „han“. Det er vist meget gammeldags Dansk i Stedet for „den“, men det er en Bagatel. Det ærede Medlem sagde, at i § 4 havde Skolekommissionen samme Beføjelse som efter Flertallets Forslag, men det er ikke rigtigt. Den har ikke Ret til at blive hørt, saaledes som efter Flertallets Forslag. I § 9, Stk. 1, staar der:

„Kommunalbestyrelsen udarbejder Kommunens Skoleplan efter indhentet Forslag fra Skolekommissionen og indsender den gennem Skoledirektionen til Undervisningsministeren til Stadfæstelse, hvilken Stadfæstelse vil være at give, for saa vidt den ikke er i Strid med Lovgivningen vedrørende Folkeskolen.“

Jeg skal ikke lægge Vægt paa den Sprogfejl, at „den“ gaar paa Stadfæstelsen, men i Virkeligheden skal gaa paa Skoleplanen; jeg er ikke Pedant, det kunde rettes ved tredie Behandling. Men selve Sagen er saadan, at det ikke er nok, at en Skoleplan ikke er i Strid med Lovgivningen, for Ministeriet har en gammel Beføjelse og bør ogsaa bevare